Království křehké krásy v srdci Žižkova

07.08.2024

Nenápadný krámek v uličce spojující Lipanskou a Chlumovu leckdo snadno přehlédne. Aleš Ložinský tam přitom má už víc než tři dekády svou brusičskou dílnu.

„Přímo sklu se u nás nikdo nevěnoval, ale výtvarně nadaní a zruční lidé u nás byli. Do mladšího syna se taky moje geny promítly nebo leccos odkoukal. Studuje totiž UMPRUM," odpovídá Ložinský na otázku, jestli se jeho profese v rodině dědí z generace na generaci. Broušení, pískování, malování, restaurování a zušlechťování skla i porcelánu je jeho vášní už od doby, kdy se vyučil. Nabízí výrobky jak užitkového, tak dekorativního typu. Vedle toho recykluje použité sklo. Souběžně pracuje až na desítkách zakázek. „Paleta zákazníků je pestrá. Ráno držím v ruce kousek za pár desítek korun, odpoledne předmět, jehož hodnota by se dala vyčíslit v řádu milionů," popisuje klientelu. „Je to u mě tuším stejné jako u kolegů ze všech uměleckých řemesel. Někdy jsou požadavky za hranicemi dobrého vkusu. Ale když nastartuju představivost zákazníka, moje rady většinou padnou na úrodnou půdu." Podle původního zadání vytvořil nedávno Aleš taky pohár pro hasičskou soutěž O kalich starosty Prahy 3.

Odlišná jsou nejen přání klientů, různí se i jejich přístup. „Rád jsem pracoval na zakázkách pro Josefa Kemra. To bylo ale ještě před žižkovskou dobou," zmiňuje slavného herce jako příklad. Zároveň vzpomíná na to, jak ho jedna dáma zhruba před patnácti lety požádala o opravu skleněného pejska. Figurka mohla mít cenu sto padesáti korun, jenže pro dámu byla její citová hodnota nevyčíslitelná. „Mé spolupracovnici se rozpadla v ruce. Vyrobil jsem pro klientku řadu replik, kompenzoval jí ztrátu trojnásobkem hodnoty, nic nepomohlo," shrnuje zručný řemeslník dávnou epizodu a se smíchem dodává, že žena řešila problém i prostřednictvím policie a úřadů. Sám ví, že pokud se nějaký kus rozbije, nemusí to nutně znamenat katastrofu. „Třeba máte sadu šesti skleniček za čtyřicet tisíc a u jedné se rozpadne nožička. Všechny střepy sesbírejte a přineste." Pomoct sklář dokáže i v případě, že už střepy nejsou k sehnání. „Pokud se šikovně rozhodí sítě, jde opravit skoro všechno," uklidňuje Aleš. „Taky pozor na to, co vyhazujete. Někdo vidí v omšelém kousku harampádí, a on je to přitom poklad. Jestli si nejste jistí, přijďte, rád vám poradím."